

Od Vsetína.

Erb. 148.

Tluču, tluču, o - te - vře - te, nechál sem klobúček
u děv - ča - te, děvča spa - lo, já ta - ké spál, do - si ně kło - bú - ček
u ně - ho vzál.

Tluču, tluču, otevřete,
nechál sem klobúček u devčate,
děvča spało, já také spál,
dosi ně klobúček u něho vzál.

Nevzál, nevzál, můj Honzíčku,
visí ti v komůrce na hřebíčku,
já sem ho tam pověsila,
abych sa klobúčkem potěšila.

Z Hutiska.

Allo.

Se - no, se - no, se - no ze - le - né, o - brať, mi - lá, ke mně
líč - ko čer - ve - né.

Seno, seno, seno zelené,
obrat, milá, ke mně líčko červené.

Seno, seno, senilo by sa,
ledačí synčisko ženilo by sa.

Z Čejče.

Mírně.

S tú ma - lič - kú do o - ta - vy, s tú ve - li - kú do se - na;
tá ve - li - ká u - sko - či - la, tá ma - lič - ká ne - mo - hla.